

[Foged.]

modtagerfradraget. Det må være en misforståelse, en lidt forhastet opfattelse af forhandlingerne. Vi forhandlede dengang om lønmodtagerfradragets indpasning i en skattereform. Regeringen har nu pr. 20. august 1965 i en skitse til en skattereform indarbejdet dette lønmodtagerfradrag, og her finder vi, at det er i den rette sammenhæng. Her er forslaget placeret i den større og rette sammenhæng. Venstre finder det derfor betænkeligt, at regeringen nu tager forslaget ud af sin sammenhæng og på den måde gennemfører enkeltdele af en skattereform helt isoleret. Man får ligesom en fornemmelse af, at regeringen ikke agter at tage fast på gennemførelse af den fulde skattereform i den kommende samling. I modsat fald så kunne forslaget vel indgå i sin rette sammenhæng med skitsen.

Forslaget er jo ikke en petitesse, men medfører ved gennemførelsen et provenutab på omkring 110 mill. kr. Har man for øvrigt fra finansministerens side nogen tanke om, på hvilken måde disse 110 mill. kr. dækkes ind? Man har ofte over for oppositionen givet udtryk for, at når I nu engang og hvis I nu engang stemmer for en udgift, så er I vel også parat til at stemme for, hvordan vi får pengene ind. Det er jo ikke så nemt for oppositionen i et tilfælde som her; det står i bemærkningerne, at udgiften er på 110 mill. kr., men regeringen giver ikke på nogen måde udtryk for, hvorledes disse 110 mill. kr. skal dækkes ind. Det ville måske være interessant, om den højtærede finansminister allerede her under første behandling til brug for arbejdet i udvalget kunne give udtryk for sine tanker i så henseende. Vi kan vel sige det sådan, at i en tid, hvor der er forbrugsbegrænsende foranstaltninger — de drøftes endda under nødvendighedens pres — så fremsætter regeringen et forslag med så vidtgående konsekvenser.

Når dette er sagt, så vil jeg håbe, at finansministeren vil erindre dette forslag om skattelettelse, når man nu fra anden side også kommer med forslag — men med langt færre konsekvenser — om eventuelt nogle små skattelettelser. Når vi f. eks. fra vor side vil tage særproblemer op for grupper, særproblemer, der ikke har noget at gøre med fradragsrettigheder til deres arbejde

— jeg understreger til deres arbejde — men med driftsudgifter, der i realiteten ikke bliver tilgodeset. Jeg tænker på det forslag, som venstre i sidste samling fremsatte om fradrag for fiskernes merforbrug om bord på skibene, såvel når det er proviant, som når det er forskelligt personligt udstyr, der er nødvendiggjort af arbejdets karakter om bord. Jeg er vidende om, at fiskerne har forhandlet med den højtærede finansminister, og jeg har gennem pressen fået indtrykket af, at man har diskuteret forskellige andre løsninger, men ikke nået til nogen konklusion.

I sin tid foreslog venstre, at fiskerne i lighed med, hvad der er tilfældet i flere af vore nabolande, måtte fradrage 12 pct. af fortjenesten om bord, dog højst 3.000 kr. årligt, og kun under den forudsætning, at der stadig blev arbejdet om bord på fiskerkutterne, og at dette stadige arbejde var udtrykt i, at der var mindst 25 uger årlig om bord. Man gav derved udtryk for, at man var fisker, og at det var erhvervet som sådant, der hæftede for det, at man ikke var lejlighedsarbejder ved andre ting, men at man direkte var inden for erhvervet. Venstre finder fortsat kravet berettiget, og vi havde ventet, at finansministeren havde taget forslaget med på ligningsloven. Vi forbeholder os derfor ret til at genfremsætte vort forslag, ikke mindst fordi ministeren selv har givet bolden op til nye fradrag, men også fordi kravet skønnes rimeligt og rigtigt og berettiget.

Vi kan nævne mange andre erhverv. Jeg kan tage eksemplet lastbilchauffører i udenrigsfart. De har ret store fradrag, men vel berettigede fradrag. Mange andre særgrupper har specielle fradrag, og venstre finder, at fradraget kunne have været ført à jour i ligningsrådet vedrørende fiskerne. Men da fiskernes organisationer ikke her har mødt tilstrækkelig imødekommenhed, finder vi det rigtigst at gennemføre fradraget ved lov.

Når det ærede medlem hr. Peter Nielsen taler om standardiserede fradrag som noget, der er mere ønskværdigt end nogle specialfradrag, så har jeg den ganske modsatte opfattelse. Vi lever i øjeblikket med hensyn til fradrag i en standardiserings- og rationaliseringsfeber, som fuldstændig er løsrevet fra de virkelige forhold. Der er folk, der ved standardiserede fradrag får nogle fradrag,